ток; активізувати діяльність ринку конкурентів, у пошуках оптимальних варіантів функціонування та розвитку.

Орієнтація бізнес освітніх процесів на впровадження полікультурних освітніх технологій і методів моделювання сприятиме набуттю нових компетенцій, творчому пошуку студентів, формування у них нестандартних рішень так званого глобального мислення з урахуванням національного контексту.

Список використаних джерел

1. *Кравченко Л.В*. Полі культурне виховання студентської молоді. Рубрика: Соціум. Наука. Культура, Педагогіка. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу http://intkonf.org/kravchenko-lv-polikulturne-vihovannya-studentskoyi-molodi/

2. *Назарчук В*. Українсько-польські молодіжні освітні проекти як елемент формування європейської ідентичності: Збірник матеріалів Міжнародної конференції. Brodkovo-Wshodnia w procesie transformacji I integracji : Wymiar kulturowy. Zamosc / 2011, с. 203-217.

Рудь Олена Володимирівна,
викладач, Вінницький коледж НУХТ, rud337711@gmail.com

АДАПТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ФАХОВИХ КОМПЕТЕНЦІЙ

Рудь Елена

АДАПТИВНЫЕ ТЕХНОЛОГИИ ОБУЧЕНИЯ КАК СРЕДСТВО ФОРМИРОВАНИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ КОМПЕТЕНЦИЙ

Rud Elena

ADAPTIVE TEACHING TECHNOLOGIES AS A MEANS FORMATION OF PROFESSIONAL COMPETENCIES

Актуальність. У педагогічній літературі останнім часом активно обговорюються проблеми, що пов'язані з формуванням фахових компетенцій. На сьогоднішній день залишаються відкритими питання не тільки про перелік цих компетенцій, а й про їх формування у рамках окремих предметів. У контексті професійної підготовки підприємців використання адаптивних технологій навчання є досить актуальним, оскільки базується на врахуванні мінливості сучасного світу, його відкритості, варіативності, інноваційності. Сучасний професіонал повинен вміти нестандартно мислити, постійно саморозвиватися, бути у постійному пошуку, адаптуватися до нових умов.

Постановка завдання. Адаптивні технології навчання дозволяють врахувати вимоги до підготовки сучасних підприємців, основною метою яких є формування професіоналу, прискорення адаптації студента до його майбутньої професії, розвиток професійних компетенцій і здібностей, міждисциплінарна інтеграція знань, поєднання теоретичної і практичної складової знань і навичок, а також подолання часової обмеженості навчального процесу.

Виклад результатів дослідження. Під адаптацією у теорії управління розуміють «процес зміни параметрів і структури системи, а можливо, і дій, що управляють, на основі поточної інформації з метою досягнення визначеного, звичайно оптимального, стану системи при початковій невизначеності й умовах роботи, що змінюються» [1]. Застосовуючи це визначення, можна сказати, що адаптація в навчальній системі – це процес зміни параметрів і структури навчальних дій на основі поточної інформації, що отримується в ході навчання, з метою досягнення оптимального стану об'єкта навчання (студента) [2]. Таким чином, основною задачею адаптивного навчання, в умовах що змінюються, є формування гнучкої моделі навчання, здатної до перебудови і самоорганізації. При цьому відмінною рисою є збільшення часу активної самостійної роботи як на заняттях, так і вдома.

На заняттях навчання будується в таких режимах:

1) викладач навчає усіх студентів. При цьому важливо щоб студенти не просто записували готові твердження, а активно долучалися до обговорення нового матеріалу та побудови узагальнених висновків та схем. Викладач перестає бути єдино можливим носієм нових знань, у його роботі повинні переважати функції орієнтації, корекції та стимулювання;

2) викладач працює індивідуально: керує самостійною роботою студентів, здійснює контроль, працюючи з окремими студентами;

3) студенти працюють самостійно кожен індивідуально або у групах (робота в малих групах, робота в парах: статичних, динамічних, варіаційних).

При формуванні завдань для самостійної роботи потрібно враховувати індивідуальні особливості студентів, застосовуючи диференційований підхід і використовуючи завдання з адаптацією. Ці завдання мають різний рівень складності, при чому кожен студент може самостійно визначити, яке завдання обрати або в якій послідовності їх виконувати. Крім того, завдання з адаптацією можуть поділятися на обов'язкові, додаткові, творчі або дослідницькі.

Адаптивне навчання передбачає постійне діагностування і контроль результатів, що може здійснюватися на трьох рівнях: самоконтроль, взаємоконтроль і контроль викладача. Самоконтроль і взаємоконтроль можуть проводитися за допомогою спеціальних карток, у яких визначені критерії та параметри оцінювання.

У системі адаптивного навчання важливу роль відіграє використання інформаційних технологій, зокрема електронних підручників, електронних курсів, системи комп'ютерного тестування, застосування майндмеппінгу з розробкою інтелектуальних карт і карт прогалин знань, використання Web-ресурсів для організації дистанційного навчання, застосування адаптивних інтелектуальних навчальних систем на базі методів штучного інтелекту та Інтернет-технологій тощо.

Висновки. Умови сьогодення диктують нові вимоги до сучасного підприємця і адаптивність стає однією із найважливіших рис, що забезпечують успіх у будь-якому виді чи сфері діяльності. Адаптивне навчання має реагувати в реальному часі на результати роботи і досягнення окремого студента та його дії. Цей підхід збільшує ймовірність того, що студент отримає потрібну йому інформацію в потрібний момент і досягне поставлених перед собою цілей.

Адаптивна система навчання та використання інформаційних технологій сприяють підвищенню рівня якості освіти, підготовки конкурентоздатного спеціаліста на ринку праці, формуванню і розвитку фахових компетенцій сучасного підприємця на основі індивідуалізації навчально-виховного процесу, створення умов для диференційованого навчання залежно від рівня підготовки і здібностей студентів [3], розвитку навичок роботи в команді, вміння порівнювати альтернативні точки зору та приймати обгрунтовані рішення.

Список використаних джерел

1. *Растригин Л. А.* Адаптивное обучение с моделью обучаемого. [Текст] / Л. А. Растригин, М. Х. Эренштейн. – Рига: Зинатне, 1988. – 160 с.

2. *Погребнюк І. М.* Моделювання сценаріїв адаптивного навчання з використанням мереж Петрі / І. М. Погребнюк, В. М. Томашевський // Вісник НТУУ «КПІ» Інформатика, управління та обчислювальна техніка: Зб. наук. пр.– 2012. – №55. – С. 38–45.

3. *Бунтури Ю. В.* Адаптивное обучение. Как одно из перспективных направлений в современной информационной обучающей системе / Ю. В. Бунтури, О. В. Канищева, М. А. Вовк, И.В. Лютенко // Системи обробки інформації: Зб. наук. пр. – 2017. – № 2 (148). – С. 155–162.